

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 32

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 12 ianuarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 715 din 6 octombrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, precum și a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, în interpretarea dată acestora prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
6.170. — Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind instituirea carantinei zonale pentru comuna Ciorogârla, județul Ilfov	6–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 715**

din 6 octombrie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, precum și a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, în interpretarea dată acestora prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Mihai Pitulescu și Gabriel Tiru în Dosarul nr. 12.578/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.268D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției, având în vedere că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2017 au fost analizate de către Curtea Constituțională și după ce a fost pronunțată decizia în recurs în interesul legii a instanței supreme, respingând, ca neîntemeiată, excepția, prin Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 7.325 din 9 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 12.578/3/2018, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017**. Excepția a fost ridicată de reclamantii Mihai Pitulescu și Gabriel Tiru într-un litigiu care constă în plata ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1)—(2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate a Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5 din 5 martie 2018 se arată că au fost analizate justificările măsurilor de

suspendare a plăților. O astfel de analiză se circumscrie unei analize de predictibilitate și legalitate a măsurilor de suspendare din prisma urgenței care justifică adoptarea lor prin ordonanțe de urgență, analiză ce intră în atribuția exclusivă a Curții Constituționale.

6. Înalta Curte de Casație și Justiție nu se poate pronunța în sensul constituționalității măsurilor de suspendare dispuse prin ordonanțele care nu au fost supuse cenzurii de constituționalitate, pentru că s-a modificat contextul faptic al pronunțării deciziilor anterioare ale Curții Constituționale. Or, Înalta Curte de Casație și Justiție nu are competența de a stabili în ce măsură statul a acționat în limitele dreptului său de apreciere, limitele acestui drept de apreciere sunt date de caracterul excepțional al împrejurărilor care au justificat adoptarea măsurilor de suspendare, caracter excepțional care poate fi calificat ca atare doar de Curtea Constituțională, doar aceasta din urmă fiind și competentă să se pronunțe dacă în raport de acest caracter excepțional se justifică urgența și se asigură predictibilitatea reglementării. Înalta Curte de Casație și Justiție nu are legitimitate constituțională de a aprecia în ce măsură dispozițiile legale de suspendare a plăților mai pot fi analizate sub aspectul constituționalității lor raportat la art. 53 din Constituție.

7. Având în vedere caracterul obligatoriu al deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele judecătorești sunt puse în situația de a respinge excepțiile de neconstituționalitate privind lipsa de predictibilitate și urgență a măsurilor de suspendare, plecând de la premisa că Înalta Curte de Casație și Justiție a validat deja legitimitatea măsurilor de suspendare sub aceste aspecte. Într-adevăr, Curtea Constituțională a stabilit că dreptul pretins de autorii excepției nu are natura unui drept fundamental. Ca atare, marja de apreciere a legiuitorului cu privire la acordarea/neacordarea dreptului în discuție este una largă și necircumscrișă limitelor de la art. 53 din Constituție.

8. Această interpretare a Curții nu a pus însă libertatea aprecierilor de oportunitate a legiuitorului în acest sens sub semnul egalității cu arbitrarul și cu lipsa totală a necesității vreunei justificări, justificare care, de asemenea, trebuie să se subordoneze exigențelor constituționale. Cu alte cuvinte, marja largă de apreciere a legiuitorului se fundamentează pe împrejurări al căror caracter excepțional exced chiar și premiselor de excepție conturate de art. 53 din Constituție, existența acestor premise excepționale justificative putând fi apreciată doar de către Curtea Constituțională.

9. Înalta Curte de Casație și Justiție nu putea valorifica prin extindere reținerile deciziilor Curții Constituționale privind rațiunea, predictibilitatea, caracterul ne/discriminatoriu și legitimitatea măsurilor de suspendare, pentru că reținerile Curții

sub acest aspect nu sunt aprecieri privind strict chestiuni de drept, ce pot fi aplicate prin analogie, ci o analiză de constituționalitate, circumscrisă premiselor de fapt specifice care au justificat adoptarea măsurilor în fiecare an. În acest sens, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, Curtea Constituțională a înțeles să semnaleze expres limita sensibilă între consecințele marjei largi de apreciere a legiuitorului și lipsa de conținut real a dreptului care ar anihila speranța legitimă a titularilor dreptului în contextul suspendărilor succesive, continue. Din acest motiv, pentru a nu fi în fața unei suspendări *sine die* măsurile de suspendare anuale trebuie justificate de contextul adoptării fiecăreia în parte, prefigurându-se în această ordine, la finalul Deciziei Curții Constituționale nr. 291 din 23 mai 2013, tocmai posibilitatea reconsiderării jurisprudenței Curții în raport de elementele anuale noi.

10. Contrar acestor rețineri ale Curții Constituționale, raportarea Înaltei Curți de Casație și Justiție la măsurile de suspendare ale căror premise nu au fost supuse cenzurii Curții Constituționale și recunoașterea legitimității aprecierii legiuitorului în raport de aceste măsuri prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018 instanța supremă însăși tinde la o confuziune între obiectul sesizării sale și aspectele ce ar intra în sfera competențelor Curții Constituționale. La punctul 42 al deciziei, Înalta Curte de Casație și Justiție constată o „similaritate” între obiectul investiției sale și obiectul investiției Curții Constituționale în raport de potențialul discriminatoriu al măsurilor de suspendare a plăților raportat la anul pensionării titularilor dreptului. Dar o asemenea similaritate era exclusă *de plano*, pe de o parte față de aspectele explicitate la punctul anterior, iar pe de altă parte, față de împrejurarea că interpretarea actualității dreptului pretins — existând în acest sens și o dezlegare în drept anterioară — nu justifică o interpretare a reținerilor Curții Constituționale sub aspectul predictibilității și caracterului nediscriminatoriu al măsurilor de suspendare a plăților. Nu se poate tranșa, pe cale de interpretare, contrar celor statuate anterior de Curtea Constituțională. Pe firul ideii expuse anterior, instanța de control constituțional urmează a constata că reținerile sale din cadrul Deciziei nr. 42 din 22 ianuarie 2014 sunt modificate pe cale de interpretare de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018.

11. În continuare, autorii excepției susțin că, prin Decizia nr. 16 din 2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dând valențe reținerilor anterioare ale Curții Constituționale, a stabilit că dispozițiile prin care ajutoarele prevăzute la art. 20 din anexa nr. VII din Legea-cadru nr. 284/2010 *nu se acordă* nu vizează substanța dreptului, ci doar exercițiul lui. Ulterior, prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție, deși stabilește că doar exercitarea dreptului este temporizată, din ansamblul considerentelor subscrise celui de-al doilea capăt al investiției sale se desprinde și concluzia că este suspendată însăși nașterea dreptului în patrimoniul titularilor și nu doar exercițiul său. Se creează, astfel, premisele pronunțării unor hotărâri judecătorești neunitare, fie în sensul că dreptul în sine/nașterea sa este afectat/ă de o condiție suspensivă, fie în sensul că titularii dreptului au deja o creanță certă și lichidă dar nu și exigibilă, deoarece dreptul este născut, doar scadența fiind afectată de un termen suspensiv.

12. În acest fel, apreciază autorii, se aduce atingere însuși rolului și atribuțiilor fundamentale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție de asigurare a unei practici judiciare unitare. Înalta Curte de Casație și Justiție modifică, astfel, pe cale de interpretare reținerile anterioare ale Curții Constituționale privind substanța acestor drepturi și condițiile de predictibilitate și urgență

justificată cărora se circumscrie conservarea substanței dreptului. De altfel, concluziile complementare și ambigue ale Înaltei Curți de Casație și Justiție sub acest aspect pornesc tocmai de la premisa că și Curtea Constituțională a tranșat de-a lungul timpului asupra chestiunilor corelative obiectului sesizării sale, în același registru „fără a fi în mod riguros constantă” (autorii indică, în acest sens, paragraful 88 al Deciziei nr. 5 din 5 martie 2018). Autorii semnalează că deciziile Curții Constituționale asupra chestiunilor corelative dreptului pe care îl pretind au fost clare, unitare și nu lasă loc de interpretări de felul celor pe care înțelegem să le criticăm pe calea excepției.

13. În continuare, se arată că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 sunt neconstituționale, fiind lipsite de predictibilitate și nejustificate sub aspectul urgenței lor. Astfel, prin Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014 Curtea Constituțională a menționat că marja largă de apreciere a legiuitorului sub aspectul acordării/neacordării ajutoarelor prefigurează posibilitatea suspendării *sine die* a plăților, cu impact asupra predictibilității normelor de suspendare în contextul suspendărilor continue.

14. Pornind tocmai de la aceste rețineri relevante ale Curții, dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 sunt lipsite de predictibilitate și nu sunt justificate de aceleași împrejurări excepționale care au justificat urgența adoptării măsurilor anterioare de suspendare a plăților. Din această perspectivă, ele încalcă implicit și dispozițiile art. 53 din Constituție.

15. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Deciziei nr. 5 din 5 martie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, deoarece deciziile instanței supreme nu pot face obiectul controlului de constituționalitate și a apreciat că prevederile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 sunt constituționale, așa cum a reținut Curtea Constituțională din a cărei jurisprudență citează în susținerea acestui punct de vedere.

16. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, aprobată cu completări prin Legea nr. 80/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 martie 2018, cu modificările și completările ulterioare. Analizând, însă, motivarea autorilor excepției, Curtea reține că aceștia vizează

prevederile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, în interpretarea dată acestora prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 5 din 5 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 30 mai 2018.

20. Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 prevede că „În anul 2018 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă”, iar soluția din decizia instanței supreme anterior menționată este aceea că acțiunile având ca obiect acordarea ajutoarelor salariale de care beneficiază cadrele militare, polițiștii și funcționarii publici cu statut special la trecerea în rezervă sau direct în retragere formulate în temeiul art. 20 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. VII din Legea-cadru nr. 284/2010 introduse în perioada de suspendare a exercițiului dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații sunt prematur formulate.

21. Autorii excepției consideră că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind principiul securității juridice, art. 1 alin. (4) privind separația și echilibrul puterilor în stat, art. 21 alin. (1)—(3) privind liberul acces la justiție, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 126 alin. (3) privind rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, art. 142 alin. (1) referitor la rolul Curții Constituționale și art. 147 alin. (1) și (4) referitor la efectul general obligatoriu al deciziilor Curții, prevederile art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, precum și art. 26 și art. 14 pct. (i) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și art. 10 din Declarația universală a drepturilor omului.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că și-a consolidat jurisprudența în sensul conformității textului de lege criticat cu dispozițiile constituționale invocate de către autorii prezentei excepții. Astfel, Curtea a reținut, în Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 9 octombrie 2019, paragrafele 96—98, că înțelesul normelor de suspendare a plății drepturilor salariale a fost clarificat prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, potrivit căreia voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept, precum și faptul că dreptul la pensie și condițiile de pensionare, precum și drepturile care se acordă cu prilejul pensionării sunt cele de la data deschiderii dreptului la pensie, iar nu cele existente în legislație la o dată anterioară, care nu au caracterul unui drept câștigat.

23. Tot cu referire la respectarea exigențelor de claritate a legii, Curtea a amintit că prin Decizia nr. 20 din 20 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 6 august 2019, paragraful 71, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a constatat că solicitarea instanței de trimitere referitoare la lămurirea înțelesului dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 este inadmisibilă, având în vedere că acestea nu sunt neclare, imprecise, lacunare (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 189 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.045 din 9 noiembrie 2020, paragraful 90).

24. În ceea ce privește presupusa lipsă a caracterului urgent al reglementării criticate, se observă că, în jurisprudența sa,

Curtea a mai examinat preambulul ordonanțelor de urgență ale Guvernului prin care a fost suspendată, în anii 2013, 2014, 2015 și 2016, plata drepturilor prevăzute de art. 20 alin. (1)—(2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Curtea a ajuns la concluzia că ordonanțele de urgență respective respectă exigențele art. 115 alin. (4) din Constituție referitor la condițiile în care pot fi emise ordonanțe de urgență. Ținând seama de această orientare jurisprudențială, precum și de preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 90/2017 care se referă, printre altele, la faptul că, pentru păstrarea echilibrului bugetare, sunt necesare unele măsuri menite să mențină volumul cheltuielilor bugetare la un nivel care să permită respectarea condiționalităților asumate de Guvern, inclusiv în ceea ce privește nivelul deficitului bugetar, nu se poate reține critica întemeiată pe art. 115 alin. (4) din Constituție.

25. Având în vedere că nu există nicio rațiune pentru modificarea jurisprudenței anterior evocate, Curtea va respinge excepția de neconstituționalitate a art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017.

26. Cu referire la interpretarea dată art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018, Curtea reține că prin această decizie, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că acțiunile având ca obiect acordarea ajutoarelor salariale de care beneficiază cadrele militare, polițiștii și funcționarii publici cu statut special la trecerea în rezervă sau direct în retragere formulate în temeiul art. 20 alin. (1) din capitolul II al anexei nr. VII din Legea-cadru nr. 284/2010 introduse în perioada de suspendare a exercițiului dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații sunt prematur formulate. În motivarea acestei soluții, instanța supremă a stabilit că drepturile menționate nu sunt actuale, deoarece nu constituie bunuri în sensul art. 1 din primul Protocol adițional și nici nu fac obiectul unei speranțe legitime.

27. Examinarea criticilor de neconstituționalitate relevă faptul că autorii excepției consideră, în esență, că această motivare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, reprezintă, în fapt, un control de constituționalitate a practicii legislative de amânare succesivă a plății drepturilor prevăzute de art. 20 alin. (1)—(2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Ca atare, apreciază autorii, prin conduita sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a încălcat art. 142 alin. (1) din Constituție referitor la rolul Curții Constituționale.

28. Această concluzie a autorilor excepției este, însă, neîntemeiată. Astfel, analiza Deciziei nr. 5 din 5 martie 2018 evidențiază faptul că, dimpotrivă, în exercitarea atribuției prevăzute de art. 514 din Codul de procedură civilă de a dezlega chestiuni de drept, Înalta Curte de Casație și Justiție a aplicat art. 147 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii. De asemenea, instanța supremă a dat întâietate jurisprudenței consolidate a Curții Constituționale care a nominalizat în mod explicit și Înalta Curte de Casație și Justiție printre destinatarii care sunt obligați să respecte deciziile sale.

29. Astfel, premisele argumentului Înaltei Curți de Casație și Justiție a cărui concluzie este că drepturile prevăzute de art. 20 alin. (1)—(2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 nu sunt actuale, reprezintă considerente care se regăsesc în jurisprudența Curții Constituționale. Instanța supremă a reținut că, atâta timp cât nu se poate constata o vătămare a unor drepturi fundamentale, iar statul a acționat normativ în limitele dreptului său de apreciere cu privire la beneficiile ce ar trebui să fie plătite angajaților săi din bugetul de stat, suspendările repetate nu pot fi analizate din perspectiva cerințelor instituite

de art. 53 din Constituție referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți. Or, însăși Curtea Constituțională, în mod repetat, a stabilit că aceste drepturi bănești reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofessionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional [a se vedea deciziile nr. 344 din 24 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 18 august 2016, nr. 154 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 6 august 2018, paragraful 29 sau nr. 366 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 26 iulie 2017, paragraful 25].

30. De asemenea, instanța supremă a mai arătat, în ceea ce privește chestiunea dacă drepturile prevăzute de art. 20 alin. (1)—(2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 sunt protejate de dreptul de proprietate privată, că pe fondul suspendării repetate prin acte normative reținute ca fiind constituționale de către jurisdicția constituțională, acestea nu au intrat în patrimoniul beneficiarilor avuți în vedere de Legea-cadru nr. 284/2010. Aceste drepturi au, în continuare, un conținut abstract, fiind condiționate în recunoașterea lor concretă de o nouă manifestare a legiuitorului, motiv pentru care nu pot fi considerate bunuri din această perspectivă (a se vedea paragraful 94 din Decizia nr. 5 din 5 martie 2018).

31. În plus, instanța supremă a mai decis că, în condițiile în care exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor a fost suspendat prin prevederi legale succesive, speciale și derogatorii, începând cu anul 2011 și până în anul 2017, inclusiv, aspect recunoscut de jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale, se apreciază că nu poate fi vorba nici de o speranță legitimă de valorificare efectivă a acestor drepturi (a se vedea paragraful 95 din Decizia nr. 5 din 5 martie 2018).

32. Prin urmare, Înalta Curte de Casație și Justiție se raportează în mod explicit la jurisprudența Curții Constituționale, dar nu realizează, așa cum apreciază autorii excepției, un control de constituționalitate.

35. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Pitulescu și Gabriel Tiru în Dosarul nr. 12.578/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, precum și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, în interpretarea dată acestora prin Decizia nr. 5 din 5 martie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ORDIN

privind instituirea carantinei zonale pentru comuna Ciorogârla, județul Ilfov

Luând în considerare situația epidemiologică din comuna Ciorogârla, județul Ilfov, generată de coronavirusul SARS-CoV-2, având ca rezultat o incidență a cazurilor de îmbolnăvire cu SARS-CoV-2 de 9,83 cazuri la 1.000 de locuitori, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare,

ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Ilfov nr. 2 din 11.01.2021, emisă pe baza Analizei de risc a Direcției de Sănătate Publică a Județului Ilfov nr. 307 din 11.01.2021 și a Avizului Institutului Național de Sănătate Publică nr. 368 din 11.01.2021,

în temeiul prevederilor art. 3 lit. b), art. 6 lit. b), art. 7 alin. (5) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, ale art. 5 alin. (3) lit. a)—d) și f) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.065/2020 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 14 decembrie 2020, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 12.01.2021, ora 5,30, pentru o perioadă de 7 zile, pentru comuna Ciorogârla, județul Ilfov.

(2) Perimetrele vizate de măsura prevăzută la alin. (1) sunt delimitate de următoarele coordonate geografice:

Latitudine:	Longitudine:
N 44°28'01.12785"	E 25°51'13.79703"
N 44°26'49.60876"	E 25°51'09.46810"
N 44°26'49.60876"	E 25°51'09.46810"
N 44°26'40.96189"	E 25°51'53.24569"
N 44°25'24.40803"	E 25°51'55.82301"
N 44°24'17.57921"	E 25°50'18.66632"
N 44°24'03.39407"	E 25°51'54.90979"
N 44°24'44.35727"	E 25°52'48.13560"
N 44°26'20.58972"	E 25°56'00.65063"
N 44°27'41.01004"	E 25°52'45.81769"
N 44°27'53.36145"	E 25°52'01.55627"

Art. 2. — Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zonele carantinate prevăzute la art. 1 alin. (2) prin alte zone și căi de acces în afara celor deschise circulației publice, pe drumurile naționale, județene, comunale și forestiere.

Art. 3. — Circulația și staționarea în spații publice a persoanelor sunt interzise, cu excepția motivelor bine justificate, prevăzute în prezenta hotărâre, pe baza declarației pe propria răspundere, legitimației de serviciu sau a adeverinței eliberate de angajator.

Art. 4. — Se instituie următoarele măsuri obligatorii pentru toate persoanele care se află permanent sau tranzitează zonele menționate la art. 1 alin. (2):

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori adresa declarată în zonele menționate la art. 1 alin. (2) și introducerea acestora în bazele de date dedicate;

2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri;

3. în intervalul orar 6,00—22,00, în interiorul zonelor menționate la art. 1 alin. (2) se interzice circulația tuturor

persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, cu următoarele excepții:

a) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință, gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;

b) deplasarea pentru asigurarea de bunuri care acoperă necesitățile de bază ale persoanelor și animalelor de companie/domestică, precum și bunuri necesare desfășurării activității profesionale, pentru persoanele cu vârsta peste 65 de ani în intervalul orar 10,00—14,00, iar pentru persoanele cu vârsta sub 65 de ani, în intervalele orare 6,00—10,00, respectiv 14,00—20,00;

c) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

d) deplasările scurte, în apropierea locuinței/gospodăriei, legate de activitatea fizică individuală a persoanelor (cu excluderea oricăror activități sportive de echipă), precum și pentru nevoile animalelor de companie/domestică;

e) deplasarea în scopul donării de sânge la centrele de transfuzie sanguină;

f) deplasarea în scop umanitar sau de voluntariat;

g) deplasarea pentru realizarea de activități agricole;

h) deplasarea producătorilor agricoli pentru comercializarea de produse agroalimentare;

i) îngrijirea sau administrarea unei proprietăți din altă localitate;

j) participarea la programe sau proceduri în centrele de tratament;

k) pentru achiziția, service-ul, efectuarea ITP sau alte operațiuni de întreținere a vehiculelor;

l) eliberarea de documente necesare pentru obținerea unor drepturi prevăzute de lege;

m) alte motive justificate, precum: îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități ori decesul unui membru de familie;

n) participarea la activități religioase;

o) deplasări ale persoanelor care sunt în tranzit sau efectuează călătoriile al căror interval orar se suprapune cu perioada interdicției, cum ar fi cele efectuate cu avionul, trenul, autocarul sau alte mijloace de transport de persoane și care poate fi dovedit prin bilet sau orice altă modalitate de achitare a călătoriei.

4. în intervalul orar 22,00—6,00, circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei este permisă numai pentru motivele prevăzute la pct. 3, lit. a), c), m) și o);

5. în/din zonele menționate la art. 1 alin. (2) este permisă intrarea/ieșirea pentru:

a) transportul de marfă indiferent de natura acestuia, al materiilor prime și resurselor necesare desfășurării activităților economice în localitatea carantınată, precum și pentru aprovizionarea populației;

b) persoanele care nu locuiesc în zonele carantınate, dar care desfășoară activități economice sau în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale, sanitar, veterinar, situațiilor de urgență, administrației publice, a asistenței și protecției sociale, judiciar, serviciilor de utilitate publică, agriculturii, comerțului și alimentației publice, comunicațiilor și transporturilor;

c) persoanele care locuiesc în zonele carantınate și desfășoară activitatea profesională în afara zonei carantınate;

d) persoanele care realizează activități agricole sau pentru comercializarea de produse agroalimentare;

e) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie;

f) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

g) urgențe medicale;

6. pentru verificarea motivului deplasării în interes profesional, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, legitimație de serviciu sau adeverința eliberată de angajator;

7. în interiorul localității se interzice circulația persoanelor în grupuri pietonale mai mari de 6 persoane care nu aparțin aceleiași familii, precum și formarea unor asemenea grupuri;

8. pentru verificarea motivului deplasării în interes personal, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, declarația pe propria răspundere, completată în prealabil;

9. declarația pe propria răspundere trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței/gospodăriei/locului activității profesionale, motivul deplasării dintre cele prevăzute la pct. 3 și 5, data completării și semnătura;

10. activitatea cultelor religioase, inclusiv a slujbelor și rugăciunilor colective, se desfășoară în interiorul și/sau în afara lăcașurilor de cult doar pentru persoanele cu domiciliul, reședința ori adresa declarată în zonele carantınate cu respectarea regulilor de protecție sanitară, de minimum 4 mp/persoană, stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne, emis în temeiul art. 45 și al art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare;

11. slujbele religioase cu caracter privat (botezuri, cununii) se pot oficia în lăcașurile de cult, cu participarea a maximum 20 de persoane (numărul ce include și persoanele care oficiază slujba religioasă);

12. se permite oficierea slujbelor de înmormântare, cu participarea a maximum 8 persoane în interior, iar în exterior cu participarea a maximum 20 de persoane;

13. se permite oficierea evenimentelor de stare civilă cu prezența a maximum 10 persoane în interiorul clădirii, iar în exterior cu participarea a maximum 20 de persoane, cu respectarea regulilor de protecție sanitară, stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne, emis în temeiul art. 45 și al art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare;

14. controlul măsurilor privind limitarea deplasării persoanelor în/din unitatea administrativ-teritorială menționată la art. 1 alin. (2) și măsurile de ordine publică vor fi organizate și coordonate de către inspectoratul de jandarmi județean cu sprijinul inspectoratului de poliție județean, al poliției locale, Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București—Ilfov, efective din cadrul direcției de sănătate publică județene, DSVSA, ITM, protecția consumatorului, ISCTR sau alți funcționari anume desemnați prin dispoziție a primarului unității administrativ-teritoriale.

Art. 5. — În zonele prevăzute la art. 1 alin. (2) se propune instituirea următoarelor măsuri obligatorii pentru persoanele care se află în tranzit:

1. se permite tranzitarea localității carantınate de către persoanele care nu au domiciliul pe raza acestuia, fiind interzisă oprirea în localitate;

2. prin grija administrației publice locale și a Inspectoratului de Poliție Județean Ilfov se vor stabili căile de circulație care tranzitează zona respectivă și aducerea la cunoștința populației prin mass-media a acestei măsuri.

Art. 6. — În zonele prevăzute la art. 1 alin. (2) se interzic următoarele activități:

1. organizarea de evenimente private (nunți, botezuri, mese festive, etc.) în spații închise și deschise;

2. organizarea de evenimente și/sau activități private pentru copii în spații închise cum ar fi evenimente aniversare, locuri de joacă sau altele asemenea;

3. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nealcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, inclusiv al teraselor, în interiorul și exteriorul clădirilor, cu excepția activităților de preparare a hranei și comercializarea produselor alimentare și băuturilor alcoolice și nealcoolice care nu se consumă în spațiile respective;

4. activitatea cu publicul a operatorilor economici licențiați în domeniul jocurilor de noroc;

5. organizarea și desfășurarea adunărilor publice organizate în baza Legii nr. 60/1991 privind organizarea și desfășurarea adunărilor publice, republicată;

6. organizarea cu public în spații închise și deschise cum ar fi, fără a se limita la acestea, desfășurarea activităților de tipul spectacolelor și/sau concertelor, activități culturale, științifice, artistice sau de divertisment;

7. toate activitățile și competițiile sportive, individuale sau colective care se desfășoară în spații închise sau deschise, cu excepția celor profesionale organizate de federațiile de profil;

8. organizarea piețelor pentru produse nealimentare, a târgurilor, oboarelor și talciocuri;

9. activitatea cu publicul a saloanelor de înfrumusețare (incluzând, dar fără a se limita la acestea) saloane de coafură, frizerii, cosmetică, manichiură, pedichiură, masaj etc.

Art. 7. — (1) Se limitează programul de lucru cu publicul a operatorilor economici din domeniul comercializării de bunuri alimentare și nealimentare în intervalul orar 22,00—06,00, cu excepția farmaciilor și a stațiilor de distribuție carburant care pot avea program non-stop.

(2) Se limitează numărul de persoane în incinta magazinelor/supermagazinelor/hipermagazinelor la maximum

30% din capacitate, cu respectarea normelor de distanțare fizică.

(3) În cazul centrelor comerciale/parcurilor comerciale se limitează accesul persoanelor astfel încât să se asigure 8 mp/persoană, cu respectarea normelor de distanțare.

(4) Operatorii economici au obligația de a afișa la loc vizibil, la intrarea în unitate, programul de funcționare, precum și restricțiile stabilite, inclusiv numărul maxim de persoane care pot avea acces simultan în interior.

(5) Agenții/operatorii economici în domeniul comercializării produselor nealimentare de genul retailerilor de materiale de construcții și bricolaj își vor suspenda temporar activitatea, până la expirarea prevederilor prezentului ordin, în zilele de sâmbătă și duminică.

Art. 8. — Operatorii economici care desfășoară activități de transport persoane și care tranzitează zonele carantinate vor putea efectua opriri în stațiile proprii pentru urcarea sau coborârea călătorilor. Operatorii vor lua măsurile necesare pentru limitarea accesului în mijloacele de transport astfel încât să fie respectate măsurile de distanțare fizică, stabilite prin ordinul comun al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor, al ministrului afacerilor interne și al ministrului sănătății, emis în temeiul art. 32—37 și art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — Direcția de Sănătate Publică a județului Ilfov va evalua și prioritiza oportunitatea de testare a persoanelor și va transmite solicitările de sprijin cu materiale sanitare și personal

de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății.

Art. 10. — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Dealul Spirii” București—Ilfov asigură transmiterea mesajelor de avertizare prin sistemul RO-ALERT către populația din localitatea carantinată, cu măsurile ce trebuie respectate pe timpul instituirii carantinei, adoptate în prezentul ordin.

Art. 11. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Municipiului București de Coordonare și Conducere a Intervenției, care va asigura informarea președintelui Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Ilfov și a Direcției de Sănătate Publică Ilfov și, spre informare, la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția generală de asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică, Inspectoratului General al Poliției al Române și Inspectoratului General al Jandarmeriei Române.

Art. 12. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 12.01.2021, ora 5,30, pentru o perioadă de 7 zile, până la data de 19.01.2021, ora 5,30, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate până în data de 19.01.2021, ora 13,30, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 13. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 14. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 11 ianuarie 2021.
Nr. 6.170.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

